

Quóniam ego in flagella parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitatem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimici autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me inique.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitatem.

Ne derelinquas me Dómine Deus meus : * ne discésseris a me.

Inténde in adiutorium meum, * Dómine Deus salútis meae.

Ana. Revela Dómino viam tuam.

Per Annum, v. Dómine in celo misericórdia tua. *R.* Et veritas tua usque ad nubes.

In Adventu, v. Ex Sion spécies decóris ejus. *R.* Deus decore manifeste veniet.

Pro uno Martyre, v. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. *R.* Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pro pluribus Martyribus, v. Letámini in Dómino, et exultate justi. *R.* Et gloriámini omnes recti corde.

Pro Confessore Pontifice, et non Pontifice, v. Amávit eum Dóminus, et

ornávit eum. *R.* Stola gloria induit eum.

Pro una Sancta, v. Spécie tua, et pulchritúdine tua. *R.* Inténde, prospere procedé, et regna.

AD LAUDES,

v. Deus in adiutorium meum inténde, ut 48.

Quando non assignantur propria *Ana*, dicitur *Ana.* Miserére.

Psalmus 50.

MISERERE mei Deus, * secundum magnam misericórdiam tuam.

Et secundum multitudinem miserationum tuarum, * dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitatem meam ego cognosco : * et peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificeris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicaris.

Ece enim in iniquitatibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ece enim veritatem dilexisti : * incerta et occulta sapientia tua manifestásti mihi.

Aspérge me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Psalmus 5.

Auditui meo dabis gaudium et lætítiam : * et exultábunt ossa humiliata.

Avérte faciem tuam a peccátis meis, * et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me Deus : * et spiritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne proicias me a facie tua : * et spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spiritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et impij ad te converténtur.

Libera me de sanguinibus Deus, Deus salútis meae : * et exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, labia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrificium, dedissem utique : * holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contribulatus : * cor contritum, et humiliatum Deus non despicies.

Denigne fac, Dómine, in bona voluntate tua Sion : * ut aedificentur muri Jérusalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiae, oblatiónes, et holocausta : * tunc impónent super altáre tuum vitulos.

Ana. Miserére mei Deus.

Ana. Intéllige.

VERBA mea aúribus percípe Dómine, * intéllige clamorem meum.

Inténde voci oratiónis meae : * Rex meus, et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus : * neque permanébit in jústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitatem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sanguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multítudine misericórdia tua.

Introibo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine dedue me in justítia tua : * propter inimicos meos dirige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum veritas : * cor eórum vanum est.

sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant : * júdica illos Deus.

Lécidant a cogitatiónibus suis, secundum multítudinem impietátum eórum

expelle eos : * quóniam irritaverunt te Dómine.

Et laténtur omnes, qui sperant in te, * in aeternum exultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quóniam tu benedices justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntás tuæ * coronásti nos.

Ana. Intellige clamórem meum Dómine.

Ana. Deus Deus meus, ad te de luce vígilo. **Psalmus idem, ut 49.**

Ana. Conversus est. **Canticum Isaia Prophetæ.**

Cap. 42.

CONFITEBOR tibi Dómine, quóniam irátus es mihi : * conversus est furor tuus, et consolátus es me. **Ece** Deus salvátor meus, * fiducialíter agam, et non timebo.

Quia fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salutem. **Hauriétis** aquas in gáudio de fontibus Salvatóris : * et dicéts in illa die : Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus.

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus : * mentóte quóniam excelsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magnifice fecit, * annuntiáte hoc in univérſa terra.

Exulta et lauda habitá-

tió Sion : * quia magnus in médio tui sanctus Israel.

Ana. Conversus est furor tuus Dómine, et consolátus es me.

Ana. Laudáte Dóminum de cœlis. **Psalm. idem. 20.**

Capitul. seq. dicitur in feriali officio, ab Oct. Epiph. usque ad Dñicam j. Quadrage. : aliis temporibus habentur propria.

Capitulum. Rom. 15. d.

Nox præcèssit, dies autem appropinquávit : abjiciamus ergo ópera tenebrarum, et induámur arma lucis : sicut in die honeste ambulémus.

Hymnus.

SPLENDOR patérna glóriæ,

De luce lucem próferens

Lux lucis, et fons lúminis,

Diem dies illúminans :

Verúsque sol illabere,

Micans nitóre pépcti :

Jubárque sancti Spiritus

Infúnde nostris sensibus.

Votis vocémus et Patrem,

Patrem poténtis grátie,

Patrem perénnis glóriæ,

Culpam reléget líbriam.

Confirmet actus strénuos :

Dentes retúndat invídi :

Casus secúndet ásperos :

Agénda recte dirigat.

Mentem gubernet et regat :

Sit pura nobis cástitas :

Fides calóre fervéat :

Fraúdis venéna nésciat.

Christúsque nobis sit cibus,

Potúsque noster sit fides :

Læti bibamus sóbriam

Profusiónem Spíritus.

Lætus dies hic transeat :

Pudor sit ut dilúculum :

Fides velut merídes :

Crepúsculí mens nésciat.

Auróra lucem próvehit.

Cum luce nobis pródeat,

In Patre totus Filius,

Et totus in Verbo Pater.

Deo Patri sit glória,

Ejúsque soli Filio,

Cum Spíritu Paráclito,

Nunc, et per omne sæculum,

Amen.

Per Annum, y. Repléti sumus mane misericórdia tua. **n.** Exultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ana. Benedictus Dóminus Deus Israel.

In Feriis Adv., Quatuor Temp., et Vigil. quæ jejunantur (excepta Vigil. Nativ. Domini) post Anam ad Benedictus, et in Vesp. ad Magnificat, dicuntur seq. Preces flexis genibus : aliis temporibus non dicuntur.

KYRIE eléison. **C**hriste eléison. **K**YRIE eléison.

Pater noster, totam dicitur clara voce, etiam in Vesperis, y. Et ne nos inducas in tentationem. **n.**

Sed libera nos a malo. y. Ego dixi, Dómine miserere mihi. **n.** Sana animam meam, quia peccávi tibi. y.

Convertere Dómine usquequo. **n.** Et deprecabilis esto super servos tuos. y. Fiat misericórdia tua Dómine

super nos. **n.** Quemádmmodo sperávimus in te. y.

Sacerdótes tui induántur justitiam. **n.** Et sancti tui exultént. y. Dómine salvum fac Regem. **n.** Et exáudi nos in die, quæ invocáverimus te. y. Salvum fac pópulum tuum Dómine, et béne hereditáti tuæ. **n.**

Et rege eos, et extólle illos usque in aeternum. y. Memento congregatiónis tuæ. **n.**

Quam possedisti ab infíto. y. Fiat pax in virtúte tua. **n.** Et abundantia in tírribus tuis. y. Orémus pro fidelibus defunctis. **n.**

Requiem aeterna dona eis Dómine, et lux perpétua luceat eis. y. Requiéſcant in pace. **n.** Amen. y.

Pro fratribus nostris abséntibus. **n.** Salvos fac servos tuos, Deus meus sperantes in te. y. Pro afflictis et captivis. **n.** Libera eos Deus Israel ex ómnibus tribulationibus suis. y. Mitte eis Dómine auxilium de sancto. **n.** Et de Sion tuere eos. y. Dómine exáudi orationem meam. **n.** Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dicitur

Psalmus 120.

De profundis clamávi ad te Dómine : * Dómine exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes, * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitatis observáveris Dómine : * Dómine quis sustinebit ?

Quia apud propitiatio est: * et propter legem tuam sustinuit te Dómine. Sustinuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutina usque ad noctem: * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel, * ex ómnibus iniquitatibus ejus.

Gloria Patri et Filio.

In Vesp. ejus loco dicitur Ps. Miserere mei Deus. 60.

Finito Psalmo, dicitur y. Dómine Deus virtutum

converte nos. Et ostende faciem tuam, et salvi erimus.

Exurge Christe, adjuva nos. Et libera nos propter nomen tuum.

Dómine exaudi orationem meam. Et clamor meus ad te veniat. Dóminus vobiscum. Et cum spiritu tuo.

Deinde dicitur Oratio propria.

Et quando in feriali Officio sunt Commemorationes communes de S. Maria, de Apostolis, et de Pace, ante eas tam in Laudibus quam in Vesp. fit sequens Com. de Cruce.

Añá. Per signum Crucis de inimicis nostris libera nos Deus noster. Omnis terra adoret te, et psallat tibi. Psalmum dicat nómni tuo Dómine.

Orémus. Oratio.

PERPETUA nos, quæsumus Dómine, pace custódi: quos per lignum sanctæ Crucis redimere dignatus es.

Quæ Commem. de Cruce fit etiam, quando non dicuntur Preces in feriali tantum Officio.

FERIA TERTIA.

Ad Matutinum.

Invitatorium, lubilémus Deo * Salutari nostro.

Psalmus. Venite, exultemus, ut supra. 2.

Hymnus.

Consonans patèrni lúminis, Lux ipse lucis, et dies,

Noctè canéndo rúmpimus: Assiste postulántibus.

Aufer tenébras méntium: Fuga catérvas dæmonum:

Expelle somnoléntiam, Ne pigritantes óbruat.

Sic Christe nobis ómnibus

Indúlgeas credéntibus, Ut prosit exorántibus,

Quod præcínentes psállimus.

Præsta, Pater piíssime, Patrique compar Unice, Cum Spiritu Paraclito, Regnans per omne sæculum. Amen.

Añá. Ut non delinquam.

Psalmus 38.

Dixi: Custodiam vias meas: * ut non delinquam in lingua mea.

Dósi ori meo custodiá, * cum consisteret peccator adversum me.

Obmutui, et humiliatus sum, et silui a bonis: * et dolor meus renovatus est. Concaluit cor meum intra me: * et in meditatione mea exardescet ignis.

Locutus sum in lingua mea: * Notum fac mihi, Dómine, finem meum:

Et númerum dierum meorum quis est: * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurabiles posuisti dies meos: * et substantia mea tanquam nihilum ante te.

Verúntamen universa vanitas, * omnis homo vivens.

Verúntamen in imágine pertransit homo: * sed et frustra conturbatur.

Thesaurizat: * et ignorat cui congregabit ea.

Et nunc quæ est expectatio mea? nonne Dóminus? * et substantia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitatibus meis erue me: * opprobrium insipienti dedisti me.

Obmutui, et non aperui os meum, quóniam tu fecisti: * amove a me plagas tuas.

A fortitudine manus tuæ ego defeci in increpationibus: * propter iniquitatem corripuisti hómitem.

Et tabescere fecisti sicut araneam animam ejus: * verúntamen vane conturbatur omnis homo.

Exaudi orationem meam, Dómine, et deprecationem meam: * auribus percipe lacrymas meas.

Ne sileas: quóniam advena ego sum apud te, et peregrinus, * sicut omnes patres mei.

Remitte mihi, ut refrigerer priusquam abeam, * et amplius non ero.

Psalmus 59.

EXPECTANS expectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudivit preces meas: * et deduxit me de lacu miserie, et de luto facis.

Et statuit super petram pedes meos: * et direxit gressus meos.

Et immisit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Videbunt multi, et timebunt mea? nonne Dóminus? * et sperabunt in Dómino.

Beátus vir, cuius est nomen Dómini spes ejus: * et non respexit in vanitates et insanias falsas.

Multa fecisti tu Dómine Deus meus mirabilia tua: * et cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi.

Annuntiávi, et locutus sum: * multiplicati sunt super númerum.

Sacrificium et oblationem noluisti: * aures autem percipisti mihi.

Holocautum et pro peccato non postulasti: * tunc dixi: Ecce venio.

In cápite libri scriptum

est de me, ut facerem voluntatem tuam : * Deus meus vult, et legem tuam in medio cordis mei.

Annuntiavi iustitiam tuam in ecclesia magna, * ecclesia mea non prohibebo : * Dómine tu scisti.

Iustitiam tuam non abscondi in corde meo : * veritatem tuam, et salutarem tuum dixi.

Non abscondi misericordiam tuam, et veritatem tuam * a concilio multo. Tu autem, Dómine, ne longe facias miserationes tuas a me : * misericordia tua et veritas tua semper susceperunt me.

Quóniam circumdederunt me mala, quorum non est numerus : * comprehenderunt me iniquitates meae, et non potui ut vidérem.

Multiplicatae sunt super capillos capitis mei : * et cor meum dereliquit me. Complacéat tibi Dómine ut éruas me : * Dómine, ad adiuvandum me respice.

Confundantur et reveréantur simul, qui quarunt animam meam, * ut auferant eam.

Convertantur retrorsum, et reveréantur * qui volunt mihi mala.

Ferant confestim confusionem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge. Exultent et lætentur super te omnes querentes

te : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui diligunt salutare tuum. Ego autem mendicavi sum, et pauper : * Dóminus sollicitus est mei.

Adiutor meus, et protector meus tu es : * Deus meus ne tardaveris.

Añã. Ut non delinquam in lingua mea.

Añã. Sana.

Psalmus 40.

BEATUS qui intelligit super egenum et pauperem : * in die mala liberabit eum Dóminus.

Dóminus conservet eum, et vivificet eum, et beatum faciat eum in terra : * et non tradat eum in animam inimicorum ejus. Dóminus opem ferat illi super lectum doloris ejus : * universum stratum ejus versasti in infirmitate ejus.

Ego dixi : Dómine miserere mei : * sana animam meam, quia peccavi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi : * Quando morietur, et peribit nomen ejus ?

Et si ingrediebatur ut vidéret, vana loquebatur. * cor ejus congregavit iniquitatem sibi.

Egrediebatur foras, * et loquebatur in idipsum.

Adversum me susurrabant omnes inimici mei : * adversum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum constituerunt adversum me : * Numquid qui dormit, non adjiciet ut resurgat ?

Utenim homo pacis meae, in quo speravi : * qui edebat panes meos, magnificavit super me plantationem.

Tu autem, Dómine, miserere mei, et resuscita me : * et retribuam eis. In hoc cognovi, quóniam voluisti me : * quóniam non gaudébit inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti : * et confirmasti me in conspectu tuo in aeternum.

Benedictus Dóminus Deus Israel a saeculo, et usque in saeculum : * fiat.

Psalmus 41.

QUAEADMODUM desiderat cervus ad fontes aquarum : * ita desiderat anima mea ad te Deus.

Sititit anima mea ad Deum fortem vivum : * quando veniam, et apparebo ante faciem Dei ?

Fuerunt mihi lacrymae meae panes die ac nocte : * Num dicitur mihi quotidie : Ubi est Deus tuus ?

Hac recordatus sum, et effudi in me animam meam : * quóniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque ad domum Dei.

In voce exultationis, et confessionis : * sonus epulantis.

Quare tristis es anima mea ? * et quare conturbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitebor illi : * salutarem vultus mei, et Deus meus.

Ad meipsum anima mea conturbata est : * propterea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte mó dico.

Abyssus abyssum invocat, * in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua, et fluctus tui * super me transierunt.

In die mandavit Dóminus misericordiam suam : * et nocte canticum ejus.

Apud me oratio Deo vitae meae, * dicam Deo : Susceptor meus es.

Quare oblitus es mei ? * et quare contristatus incedo, dum alligat me inimicus ?

Dum confringuntur ossa mea, * exprobraverunt mihi qui tribulant me inimici mei :

Dum dicunt mihi per singulos dies : Ubi est Deus tuus ? * quare tristis es anima mea ? et quare conturbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitebor illi : * salutarem vultus mei, et Deus meus.

Añã. Sana Dómine animam meam : quia peccavi tibi.

Añã. Eructavit.

Psalms 43.

Deus acribus nostris audivimus : * patres nostri annuntiaverunt nobis.

Opus, quod operatus es in diebus eorum, * et in diebus antiquis.

Manus tua gentes disperdidit, et plantasti eos : * allixisti populos, et expulisti eos :

Nec enim in gladio suo possederunt terram, * et brachium eorum non salvavit eos :

Sed dextera tua, et brachium tuum, et illuminatio vultus tui : * quoniam complacuisti in eis.

Tu es ipse Rex meus et Deus meus : * qui mandas salutes Jacob.

In te inimicos nostros ventilabimus cornu, * et in nomine tuo spernemus insurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo sperabo : * et gladius meus non salvabit me.

Salvasti enim nos de afflictibus nos : * et odientes nos confundisti.

In Deo laudabimur tota die : * et in nomine tuo confitebimur in saeculum.

Nunc autem repulisti et confundisti nos : * et non egredieris Deus in virtutibus nostris.

Avertisti nos retrorsum post inimicos nostros : * et qui oderunt nos, diripiabant sibi.

Redisti nos tamquam

oves escarum : * et in Gentibus dispersisti nos.

Vendidisti populum tuum sine pretio : * et non fuit multitudo in commutationibus eorum.

Posuisti nos opprobrium vicinis nostris, * subsannationem et derisum his, qui sunt in circuitu nostro.

Posuisti nos in similitudinem Gentibus : * commotionem capitis in populis.

Tota die verecundia mea contra me est, * et confusio faciei meae cooperuit me.

A voce exprobrantis, et obloquentis : * a facie inimici, et persequentis.

Haec omnia venerunt super nos, nec oblitus sumus te : * et inique non egimus in testamento tuo.

Et non recessit retro cor nostrum : * et declinasti semitas nostras a via tua :

Quoniam humiliasti nos in loco afflictionis, * et cooperuit nos umbra mortis.

Si oblitus sumus nomen Dei nostri, * et si expandimus manus nostras ad deum alienum :

Nonne Deus requirit ista ? * ipse enim novit abscondita cordis.

Quoniam propter te mortificamur tota die : * aestimati sumus sicut oves occisionis.

Exurge, quare obdormis Domine ? * exurge, et ne repellas in finem.

Quare faciem tuam avertis : * oblivisceris inopia nostra, et tribulationis nostrae ?

Quoniam humiliata est in pulvere anima nostra : * conglutinatús est in terra venter noster.

Exurge Domine, adjuva nos : * et redime nos propter nomen tuum.

Psalms 44.

ERECTAVIT cor meum verbum bonum : * dico ego opera mea Regi.

Lingua mea calamus scribae, * velociter scribens.

Speciosus forma praefiliis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis : * propterea benedixit te Deus in aeternum.

Accingere gladio tuo super femur tuum, * potentissime,

Specie tua et pulchritudine tua * intende, prospere procede, et regna,

Propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam : * et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittae tuae acutae, populi sub te cadent : * in corda inimicorum regis.

Sedes tua Deus in saeculum saeculi : * virga directionis virga regni tui.

Dilexisti iustitiam, et odisti iniquitatem : * propterea unxit te Deus, Deus

tuis oleo laetitiae praefans sortibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cassia a vestimentis tuis, a domibus eburneis : * ex quibus delectaverunt te filiae regum in honore tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato : * circumdata varietate.

Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam : * et obliviscere populum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum : * quoniam ipse est Dominus Deus tuus, et adorabunt eum.

Et filiae Tyri in munerebus * vultum tuum deprecabuntur : omnes divites plebis.

Omnis gloria eius filiae Regis ab intus, * in firmibus aureis circumamicta varietatibus.

Adducunt Regi virgines post eam : * proximae ejus afferentur tibi.

Afferentur in laetitia et exultatione : * adducentur in templum Regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos principes super omnem terram.

Nemores erunt nominis tui : * in omni generatione et generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in aeternum : * et in saeculum saeculi.

Añā. Erectavit cor meum verbum bonum.

Añā. Adjutor.

Psalms 45.

Deus noster refugium,
et virtus: * adjutor
in tribulationibus, qua
invenieris nos nimis.

Propterea non timebimus,
dum turbabitur terra: *
et transferentur montes
in cor maris.

Sonuerunt, et turbata
sunt aquae eorum: * con-
turbati sunt montes in for-
titudine ejus.

Fluminis impetus laetifi-
cat civitatem Dei: * san-
ctificavit tabernaculum
suum Altissimus.

Deus in medio ejus, non
commovebitur: * adjuva-
bit eam Deus manediluculo.

Conturbatae sunt Gentes,
et inclinatae sunt regna: *
dedit vocem suam, mota
est terra.

Dominus virtutum nobis-
cum: * suscepitor noster
Deus Jacob.

Venite, et videte opera
Domini, quae posuit prodi-
gia super terram: * auferens
bella usque ad finem terrae.

Arcum conteret, et con-
fringet arma: * et scuta
comburent igni.

Vacate, et videte quom-
odo ego sum Deus: *
exaltabor in gentibus, et
exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobis-
cum: * suscepitor noster
Deus Jacob.

Psalms 46.

Omnes Gentes plaudite
manibus: * jubilate
Deo in voce exultationis.

Quoniam Dominus excel-
sus, terribilis: * Rex
magnus super omnem
terram.

Subjacet populus nobis:
* et Gentes sub pedibus
nostris.

Elegit nobis hereditatem
suam: * speciem Jacob,
quam dilexit.

Ascendit Deus in júbilo:
* et Dominus in voce tu-
bae.

Psallite Deo nostro, psal-
lite: * psallite Regi nostro,
psallite.

Quoniam Rex omnis ter-
rae Deus: * psallite sapien-
ter.

Regnabit Deus super Gen-
tes: * Deus sedet super
sedem sanctam suam.

Principes populorum con-
gregati sunt cum Deo
Abraham: * quoniam diti-
fortes terrae, vehementer
elevati sunt.

Ana. Adjutor in tribula-
tionibus.

Ana. Magnus Dominus.

Psalms 47.

Magnus Dominus, et
laudabilis nimis: *
in civitate Dei nostri, in
monte sancto ejus.

Fundatur exultatione uni-
versae terrae: mons Sion,
* latera Aquilonis, civitas
Regis magni.

Deus in domibus ejus
cognoscetur, * cum sus-
cipiet eam.

Quoniam ecce reges ter-
rae congregati sunt: * con-
venierunt in unum.

Ipsi videntes sic admi-
rati sunt, conturbati sunt,
commoti sunt: * tremor
apprehendit eos.

Ibi dolores ut parturien-
tis, * in spiritu vehemen-
ti conteres naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vi-
dimus in civitate Domini
virtutum, in civitate Dei
nostri: * Deus fundavit
eam in aeternum.

Suscipimus Deus mise-
ricordiam tuam, * in me-
dio templi tui.

Secundum nomen tuum
Deus, sic et laus tua in
fines terrae: * justitia ple-
na est dextera tua.

Letetur mons Sion, et
exultent filiae Judae, * pro-
pter judicia tua Domine.

Circumdante Sion, et com-
plectimini eam: * nar-
rate in turribus ejus.

Gonite corda vestra in
virtute ejus: * et distri-
buite domos ejus: ut enar-
retis in progenie altera.

Quoniam hic est Deus,
Deus noster in aeternum,
et in saeculum saeculi: *
ipse reget nos in saecula.

Psalms 48.

Audite haec omnes Gen-
tes: * auriibus percipi-
te omnes, qui habitatis
orbem:

Quoniam terrigenae, et filii
hominum: * simul in unum
dives et pauper.

Os meum loquetur sa-
pientiam: * et meditatio
cordis mei prudentiam.

Non declinabo in parabolas

aurem meam: * aperiam
in psalterio propositionem
meam.

Ut timebo in die mala?
* iniquitas calcanei mei
circumdabit me:

Qui confidunt in virtute
sua: * et in multitudine
divitiarum suarum glori-
antur.

Frater non redimit, redi-
met homo: * non dabit
Deo placationem suam.

Et pretium redemptionis
animae suae: * et labora-
bit in aeternum, et vivet
adhuc in finem.

Non videbit interitum,
cum viderit sapientes mori-
erentes: * simul insipientes,
et stulti peribunt.

Et relinquunt alienis di-
vitiis suis: * et sepulchra
eorum domus illorum in
aeternum.

Tabernacula eorum in
progenie: * et progenie: *
vocaverunt nomina sua in
terris suis.

Et homo, cum in honore
esset, non intellexit: *
comparatus est iumentis
insipientibus, et similis
factus est illis.

Haec via illorum scandala-
lum ipsius: * et postea in
ore suo complacabit.

Sicut oves in inferno posi-
ti sunt: * mors depascet
eos.

Et dominabuntur eorum
justi in matutino: * et auxi-
lium eorum veterascet
in inferno a gloria eorum.

Verúntamen Deus redimet animam meam de manu inferi, * cum accéperit me.

Ne timéris cum dives factus fuerit homo : * et cum multiplicata fuerit glória domus ejus.

Quóniam cum interierit, non sumet omnia : * neque descéndet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsius benedicétur : * confitébitur tibi cum benefeceris ei.

Introsibit usque in progenies patrum suórum : * et usque in aeternum non vidébit lumen.

Homo, cum in honóre esset, non intelléxit : * comparátus est jumentis insipientibus, et similis factus est illis.

Añá. Magnus Dóminus, et laudabilis nimis.

Añá. Deus deórum.

Psalmus 49.

Deus deórum Dóminus locútus est : * et vocávit terram.

A solis ortu usque ad occásum : * ex Sion spécies decóris ejus.

Deus manifesté véniet : * Deus noster et non silébit.

Ignis in conspéctu ejus exardéscet : * et in circuitu ejus tempestas válda.

Advocábit cælum desírsum : * et terram discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos

ejus : * qui órđinant testaméntum ejus super sacrificia.

Et annuntiábunt cœli justitiam ejus : * quóniam Deus iudex est.

Audi pópulus meus, et loquar : Israel, et testificabor tibi : * Deus Deus tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis arguam te : * holocausta autem tua in conspéctu meo sunt semper.

Non accipiam de domo tua vitulos : * neque de gregibus tuis hircos.

Quóniam mea sunt omnes fera silvárum, * jumenta in móntibus et boves.

Cognóvi omnia volatilia cœli : * et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuriero, non dicam tibi : * meus est enim orbis terræ et plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum ? * aut sánguinem hircórum potábo ?

Immola Deo sacrificium laudis : * et redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoce me in die tribulatiónis : * eruam te, et honorificabis me.

Peccatóri autem dixit Deus : * Quare tu enárras justitias meas, et assumis testaméntum meum per os tuum ?

Tu vero odisti disciplinam : * et projectisti sermónes meos retrórsum.

Si videbas furem, cur rébas cum eo : * et cum adúlteris portiónem tuam ponebas.

Os tuum abundávit malitia : * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, et advérsus filium matris tuæ ponebas scándalum : * hæc fecisti, et tacui.

Existimásti inique quod ero tui similis : * arguam te, et státuam contra faciém tuam.

Intelligite hæc qui obliviscimini Deum : * nequándo rápiat, et non sit qui eripiat.

Sacrificium laudis honorificábit me : * et illic iter, quo ostendam illi salutáre Dei.

Psalmus 51.

Quò gloriáris in malitia, * qui potens es in iniquitate ?

Tota die injustitiam cogitávit lingua tua : * sicut novácula acúta fecisti dolium.

Dilexisti malitiam super benignitátem : * iniquitatem magis, quam loqui equitatem.

Dilexisti omnia verba precipitatiónis, * lingua dolosa.

Propterea Deus destruet te in finem : * evéllét te, et emigrábit te de tabernáculo tuo : et radicem tuam de terra vivéntium.

Videbunt justi, et timé-

bunt, et super eum ridébunt, et dicent : * Ecce homo, qui non pósuit Deum adiutórem suum :

Sed sperávit in multítudine divitiárum suárum : * et prævaluit in vanitate sua.

Ego autem, sicut oliva fructifera in domo Dei, * sperávi in misericórdia Dei in aeternum : et in sæculum sæculi.

Confítebor tibi in sæculum quia fecisti : * et expectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspéctu sanctorum tuórum.

Añá. Deus deórum Dóminus locútus est.

Per Annum, t. Immola Deo sacrificium laudis. **ñ.** Et redde Altíssimo vota tua.

In Adventu, y. Emitte Agnum Dómine Dominatórem terræ. **ñ.** De petra desérti ad montem filia Sion.

Pro uno Martyre, y. Posuisti Dómine super caput ejus. **ñ.** Corónam de lapide pretíoso.

Pro pluribus Martyribus, y. Exúltent justi in conspéctu Dei. **ñ.** Et delectentur in lælitiá.

Pro Confessore Pontifice, y. Elegit eum Dóminus sacerdotem sibi. **ñ.** Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pro Confessore non Pontifice, y. Os justi meditábitur sapiéntiam. **ñ.**

Et lingua ejus loquétur
judicium.

Pro una Sancta, &. Ad-
juvabit eam Deus vultu
suo. **A.** Deus in médio
ejus, non commovébitur.

AD LAUDES.

Añā. Dele Dómine iniqui-
tatem meam. **Psalmus.**

Miserére. 60.

Añā. Salutare.

Psalmus 42.

JUDICA me Deus, et dis-
cérne causam meam
de gente non sancta, *
ab hómine iniquo et do-
lóso erue me.

Quia tu es Deus fortí-
túdo mea: * quare me
repulisti? et quare tristis
incedo, dum affligit me
inimicus?

Emitte lucem tuam et ve-
ritatem tuam: * ipsa me
deduxerunt, et adduxé-
runt in montem sanctum
tuum, et in tabernacula
tua.

Et introibo ad altáre Dei: *
ad Deum, qui iustificat
juventútem meam.

Confitebor tibi in cithara
Deus Deus meus: * quare
tristis es ánima mea? et
quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam
adhuc confitebor illi: * sa-
lutáre vultus mei, et Deus
meus.

Añā. Salutare vultus mei,
et Deus meus.

Añā. Ad te de luce ví-
gilo, Deus. **Psalmus.** Deus
Deus meus, ut 49.

Añā. Cunctis diebus.

Canticum Ezechie.

Isaie 58. b

EGO dixi: In dimídió
diérum meórum * va-
dam ad portas inferi.

Quasiivi residuum annó-
rum meórum, * dixi:
Non vidébo Dñm Deum
in terra vivéntium.

Non aspiciam hóminem
ultra, * et habitatórem
quiescis.

Generatio mea ablata est,
et convoluta est a me,
* quasi tabernáculum pa-
stórum:

Præcisa est velut a te-
xente, víta mea: dum ad-
huc ordire, succidit me:
* de mane usque ad vé-
speram finies me.

Sperábam usque ad ma-
ne, * quasi leo sic con-
trivit ómnia ossa mea:

De mane usque ad vé-
speram finies me: * sicut
pullus hirúndinis sic cla-
mábo, meditabor ut co-
lúmba.

Atenuati sunt óculi mei,
* suspiciéntes in excel-
sum.

Dómine vim pátor, re-
spónde pro me. * Quid
dicam, aut quid respon-
debit mihi, cum ipse fé-
cerit mihi?

Recogitábo tibi omnes an-
nos meos * in amaritúdi-
ne ánima mea.

Dómine si sic vivitur, et
in talibus víta spíritus
mei, corripies me, et vi-
vilicábis me. * Ecce in

pace amaritúdo mea ama-
ríssima:

Tu autem eruisti áni-
mam meam ut non per-
ret, * projecisti post ter-
gum tuum ómnia peccata
mea.

Quia non inférnus con-
fitebitur tibi, neque mors
laudábit te: * non expec-
tábunt qui descendunt in
lacum veritátem tuam.

Vivens vivens ipse con-
fitebitur tibi, sicut et ego
hódie: * pater filiis notam
faciet veritátem tuam.

Dómine salvum me fac,
* et psalmos nostros can-
tábimus cunctis diebus
vitæ nostræ in domo Dó-
mini.

Añā. Cunctis diebus víta
nostræ salvos nos fac Dó-
mine.

Añā. Omnes Angeli ejus
laudáte Dóminum de coe-
lis.

Psalmus. Laudáte Dó-
minum de cœlis. 20.

Capitulum. Rom. 15. d

Vox præcëssit, dies au-
tem appropinquávit:
abiciámus ergo ópera
tenebrárum, et induámur
arma lucis: sicut in die
honéste ambulémus.

Hymnus.

ALES diéi núntius
Lucem propinquam
præcinit:

Nos excitator méntium
Jam Christus ad vítam
vocat.

Auférte, clamat, lectú-
los,

Egro sopóre desides:
Castique, recti, ac sóbrii
Vigilate, jam sum próxi-
mus.

Jesum ciámus vócbus,
Fientes, præcantes, só-
brii:

Inténta supplicatio
Dormire cor mundum ve-
tat.

Tu Christe somnum dis-
cute:

Tu rumpe noctis víncula:
Tu solve peccátum vetus,
Novúmque lumen ingere.

Deo Patri sit glória,

Ejúsque soli Filio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæcu-
lum, Amen.

Repléti sumus mane
misericórdia tua. **A.** Exul-
távimus, et delectati su-
mus.

Ad Benedictus, Añā.
Eréxit nobis Dóminus cor-
nu salutis, in domo David
púeri sui.

**Preces quando dicun-
tur, habentur 65.**

**FERIA QUARTA
Ad Matutinum.**

Invitatorium. In manu
tua Dómine, * Omnes
fines terræ. **Psalmus.** Ve-
nite, exultémus. 2.

Hymnus.

RERUM Créator óptime,
Rectorque noster aspi-
ce:

Nos a quiete nóxia
Mersos sopóre libera.

Te, sancte Christe, pó-
scimus:

Ignóscæ culpís ómnibus:

Ad confitendum surgimus,
Morasque noctis rumpimus.

Mentes manúsque tollimus,

Propheta sicut noctibus
Nobis gerendum præcipit.

Paulusque gestis censuit.
Vides malum, quod fecimus?

Ocella nostra pandimus:
Preces gementes fundimus,

Dimitte quod peccavimus.
Præsta Pater piissime,

Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paráclito

Regnans per omne sæculum,
Amen.

Añ. Avértit Dóminus.

Psalmus 52.

Dixit insipiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrupti sunt, et abominabiles facti sunt in iniquitatibus: * non est qui faciat bonum.

Deus de cælo prospexit super filios hóminum: * ut videat si est intelligens, aut requirens Deum.

Omnes declinaverunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operantur iniquitatem, * qui devorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocaverunt: * illic trepidaverunt timore,

ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipavit ossa eorum qui hominibus placent: * confusi sunt, quóniam Deus sprexit eos.

Quis dabit ex Sion salutare Israel? * cum converterit Deus captivitatem plebis suæ, exaltabit Jacob, et latábitur Israel.

Psalmus 54.

Exaudi Deus orationem meam, et ne despexeris deprecationem meam: * inténde mihi, et exaudi me.

Contristatus sum in exercitatione mea: * et conturbatus sum a voce inimici, et a tribulatione peccatoris.

Quóniam declinaverunt in me iniquitates: * et in ira molésti erant mihi.

Cor meum conturbatum est in me: * et formido mortis cecidit super me.

Timor et tremor venerunt super me: * et conturbatum est in me.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut columbæ, * et volabó, et requiescam?

Ecce elongávi fugiendes: * et mansi in solitudine.

Expectabam eum, qui salvum me fecit: * a pusillanimitate spiritus et tempestate.

Præcipita Dómine, divi de linguas eorum: * quóniam vidi iniquitatem,

et contradiciónem in civitate.

Die ac nocte circumdabit eam super muros ejus iniquitas: * et labor in médio ejus, et injustitia.

Et non defecit de plateis ejus * usura, et dolus.

Quóniam si inimicus meus maledixisset mihi, * sustinuissem útique.

Et si is, qui óderat me, super me magna locutus fuisset: * abscondissem me forsitan ab eo.

Tu vero homo unánimis, * dux meus, et notus meus:

Qui simul mecum dulces capiébas cibos: * in domo Dei ambulávimus cum consensu.

Véniat mors super illos: * et descendat in infernum viventes:

Quóniam nequitiæ in habitaculis eorum, * in médio eorum.

Ego autem ad Deum clamávi: * et Dóminus salvábit me.

Vespere, et mane et meridie narrábo et annuntiábo: * et exaudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his qui appropinquant mihi: * quóniam inter multos erant mecum.

Exaudiet Deus, et humiliábit illos, * qui est ante scæula.

Non enim est illis commutatio, et non timuerunt

Deum: * exténdit manum suam in retribuendo.

Contaminaverunt testamentum ejus, divisi sunt ab ira vultus ejus, * et appropinquávit cor illius.

Molliti sunt sermões ejus super éléum: * et ipsi sunt fácula.

Jacta super Dóminum curam tuam, et ipse te enútriet: * non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo.

Tu vero Deus dedíces eos, * in puteum intéritus.

Viri sanguínum et dolosi non dimidiábunt dies suos: * ego autem sperábo in te Dómine.

Añ. Avértit Dóminus captivitatem plebis suæ.

Añ. Quóniam.

Psalmus 55.

Miserere mei Deus, quóniam conculcávit me homo: * tota die impugnavit me.

Conculcáverunt me inimici mei tota die: * quóniam multi bellantes advérsus me.

Ab altitudine dió timébo: * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermões meos, in Deo sperávi: * non timébo quid faciat mihi caro.

Tota die verba mea exerebántur: * advérsus me omnes cogitationes eorum, in malum.

Inhabitábunt et abscondent: * ipsi calcæneum meum observábunt.

Sicut sustinuerunt animam meam, pro nihilo salvos facies illos: * in ira pópulos confringes. Deus, vitam meam annuntiavi tibi: * posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Sicut et in commissione tua: * tunc convertentur inimici mei retrorsum: in quacunque die invocavero te: * ecce cognovi quóniam Deus meus es. In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem: * in Deo speravi, non timebo quid faciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua, * que reddam, laudationes tibi.

Quóniam eripuisti animam meam de morte, et pedes meos de lapsu: * ut placeam coram Deo in lumine vivéntium.

Psalmus 56.

Miserere mei Deus, miserere mei: * quóniam in te confidit ánima mea. Et in umbra alarum tuarum sperábo, * donec transeat iniquitas.

Clamábo ad Deum altissimum: * Deum qui benefecit mihi.

Misit de celo, et liberavit me: * dedit in opprobrium conculcantes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, * et eripuit animam meam de médio catulorum leó-

num: dormivi conturbatus.

Fili hominum dentes eorum arma et sagittæ: * et lingua eorum gladius acutus.

Exaltáre super cælos Deus: * et in omnem terram glória tua.

Laqueum paraverunt pedibus meis: * et incurverunt animam meam.

Podérunt ante faciem meam foveam: * et inciderunt in eam.

Parátum cor meum Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psalmũ dicam.

Exúrge glória mea, exúrge psalterium et cithara: * exúrgam dilúculo.

Confitebor tibi in pópulis Dómine: * et psalmum dicam tibi in génibus:

Quóniam magnificata est usque ad cælos misericórdia tua, * et usque ad nubes veritas tua.

Exaltáre super cælos Deus: * et super omnem terram glória tua.

Ána. Quóniam in te confidit ánima mea.

Ána. Justa iudicáte.

Psalmus 37.

Si vere útique iustitiam loquimini: * recta iudicáte filii hominum.

Tenim in corde iniquitatis operámini: * in terra injustitias manus vestre concinnant.

Alienati sunt peccatóres a vulva, erraverunt ab útero: * locuti sunt falsa.

Turor illis secundum similitudinem serpentis: * sicut aspides surdæ: * obturantibus aures suas; Quæ non exaudiet vocem incantantium: * et venefici incantantis sapienter.

Deus conteret dentes eorum in ore ipsorum: * molas leonum confringet Dóminus.

Ad nihilum devénient tamquam aqua decurrrens: * intendit arcum suum donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit, auferéntur: * supercæcidit ignis, et non viderunt solem.

Priusquam intelligerent spinæ vestræ rhamnium: * sicut vivéntes, sic in ira absorbet eos.

Lætabitur justus cum viderit vindictam: * manus suas lavábit in sanguine peccatóris.

Et dicit homo: Si útique est fructus justo: * útique est Deus iudicans eos in terra.

Psalmus 58.

Erripe me de inimicis meis Deus meus: * et ab insurgéntibus in me libera me.

Erripe me de operántibus iniquitatem: * et de viris sanguinum salva me.

Quia ecce cepérunt animam meam: * irruerunt in me foras.

Neque iniquitas mea, neque peccátum meum Dó-

mine: * sine iniquitate cucurri, et direxi.

Exúrge in occursum meum, et vide: * et tu Dómine Deus virtutum, Deus Israel.

Intende ad visitandas omnes Gentes: * non misereris omnibus, qui operántur iniquitatem.

Convertentur ad vespéram: et famem patientur ut canes, * et circumbunt civitatem.

Ecce loquentur in ore suo, et gladius in lábiis eorum: * quóniam quis audivit?

Et tu Dómine deridebis eos: * ad nihilum deduces omnes gentes.

Fortitudinem meam ad te custodiam, quia Deus susceptor meus es: * Deus meus, misericórdia ejus præveniet me.

Deus osténdit mihi super inimicos meos, ne occidas eos: * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Disperge illos in virtute tua: * et depone eos protector meus Dómine.

Delictum orbis eorum, sermónem labiõrum ipsõrum: * et comprehendantur in superbía sua.

Et de execratione et mendacio annuntiábuntur in consummatione: * in ira consummationis, et non erunt.

Et sciens quia Deus dominabitur Jacob, * et finium terra.

Convertentur ad vesperam, et famem patientur ut canes: * et circumibunt civitatem.

Ipsi dispergentur ad manducandum: * si vero non fuerint saturati, et murmurabunt.

Ego autem cantabo fortitudinem tuam: * et exultabo mane misericordiam tuam.

Quia factus es susceptor meus * et refugium meum, in die tribulationis meae.

Adjutor meus tibi psalms, quia Deus susceptor meus es: * Deus meus misericordia mea.

Añā. Justa judicāte filii hominum.

Añā. Da nobis.

Psalmus 59.

Deus repulisti nos, et destruxisti nos: * iratus es, et misertus es nobis.

Commovisti terram, et conturbasti eam: * sana contritiones ejus, quia commota est.

Ostendisti populo tuo dura: * potasti nos vino compunctionis.

Dedisti metuētibz te significatōnem: * ut fugiant a facie arcus:

Ut liberentur dilecti tui: * salvum fac dextera tua, et exaudi me.

Deus locutus est in sancto suo: * Laetabor, et partabor Sichimam: et convalem tabernaculorum mebor.

Meus est Galaad, et meus est Manasses: * et Ephraim fortitudo capitis mei.

Juda rex meus: * Moab olla spei meae.

In Idumaeam extēdam calcagemēntum meum: * mihi alienigenae subditi sunt.

Quis deducet me in civitatem munifam? * quis deducet me usque in Idumaeam?

Nonne tu Deus, qui repulisti nos: * et non egrediēris Deus in virtutibus nostris?

Da nobis auxilium de tribulatione: * quia vana salus hominis.

In Deo faciemus virtutem: * et ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

Psalmus 60.

EXAUDI Deus deprecationem meam: * intēde orationi meae.

A fimbribz terra: ad te clamavi: * dum anxietur cor meum, in petra exaltasti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea: * turris fortitudinis a facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo tuo in saecula: * proteger in velamento alarum tuarum.

Quoniam tu Deus meus exaudisti orationem meam: * dedisti hereditatem timēntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjicies: * annos ejus usque

in diem generationis et generationis.

Permanet in aeternum in conspectu Dei: * misericordiam et veritatem ejus quis requiret?

Sic psalmum dicam nōmini tuo in saeculum saeculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Añā. Da nobis Dōmine auxilium de tribulatione.

Añā. Nonne Deo.

Psalmus 61.

NONNE Deo subjēcta erit anima mea? * ab ipso enim salutare meum.

Nam et ipse Deus meus, et salutaris meus: * susceptor meus, non movēbor amplius.

Quosque irrūitis in hominem? * interficitis universi vos: tamquam parieti inclinato et maceriae depulsa?

Verūntamen pretiū meum cogitaverunt repellere, succurri in siti: * ore suo benedicēbant, et corde suo maledicēbant.

Verūntamen Deo subjēcta esto anima mea: * quoniam ab ipso patēntia mea.

Quia ipse Deus meus, et salvator meus: * adjutor meus non emigrabo.

In Deo salutare meum, et gloria mea: * Deus auxilii mei, et spes mea in Deo est.

Sperate in eo omnis congregatio populi, effundite coram illo corda vestra:

* Deus adjutor noster in aeternum.

Verūntamen vani filii hominum, mendaces filii hominum in statēris: * ut decipiant ipsi de vanitate in idipsum.

Nolite sperare in iniquitate, et rapinas nolite concupiscere: * divitias si affluant, nolite cor apponere.

Semel locutus est Deus, duo haec audivi, quia potestas Dei est, et tibi Dōmine misericordia: * quia tu reddes unicuique juxta opera sua.

Psalmus 65.

EXAUDI Deus orationem meam cum deprecor: * a timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me a conventu malignantium: * a multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacerunt ut gladium linguas suas: * intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occulis immaculatum.

Subito sagittabant eum, et non timebunt: * firmaverunt sibi sermōnem nequam.

Narraverunt ut absconderent laqueos: * dixerunt: Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates: * defecerunt scrutantes scrutinio.

Acedet homo ad cor altum: * et exaltabitur Deus. Sagittae parvulorum factae

sunt plaga eorum : * et infirmate sunt contra eos lingua eorum.

Conturbati sunt omnes qui videbant eos : * et timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei : * et facta ejus intellexerunt.

Lætabitur justus in Domino, et sperabit in eo, * et laudabuntur omnes recti corde.

Añ. Nonne Deo subjecta erit anima mea ?

Añ. Benedicite.

Psalmus 65.

FELIATE Deo omnis terra, psalmum dicite nomini ejus : * date gloriam laudi ejus.

Ecce tui, quam terribilia sunt opera tua Domine ! * in multitudine virtutis tue mentientur tibi inimici tui.

Omnis terra adoret te, et psallat tibi : * psalmum dicat nomini tuo.

Venite, et videte opera Dei : * terribilis in consiliis super filios hominum.

Qui convertit mare in aridam, in flumine pertransibunt pede : * ibi latibimus in ipso.

Qui dominatur in virtute sua in æternum, oculi ejus super gentes respiciunt : * qui exasperant, non exaltentur in semetipsis.

Benedicite Gentes Deum nostrum : * et auditam facite vocem laudis ejus.

Qui posuit animam meam

ad vitam : * et non deedit in commotionem pedes meos.

Quoniam probasti nos Deus : * igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.

Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro : * imposuisti homines super capita nostra.

Transivimus per ignem et aquam : * et eduxisti nos in refrigerium.

Introibo in domum tuam in holocaustis : * reddam tibi vota mea, quæ distinxerunt labia mea.

Et locutum est os meum, * in tribulatione mea.

Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum : * offeram tibi boves cum hircis.

Venite, audite, et narrabo, omnes qui timetis Deum, * quanta fecit anima mea.

Ad ipsum ore meo clamavi, * et exaltavi sub lingua mea.

Iniquitatem si aspexi in corde meo, * non exaudivit Dominus.

Propterea exaudivit Deus, * et attendit voci deprecationis meæ.

Benedicite Deus, * qui non amovit orationem meam, et misericordiam suam a me.

Psalmus 67.

LUXURAT Deus, et dissipentur inimici ejus, *

et fugiant qui oderunt eum, a facie ejus.

Sicut deficit fumus, deficient : * sicut fluit cera a facie ignis, sic pereant peccatores a facie Dei.

Et justi epulentur, et exultent in conspectu Dei : * et delectentur in lætitia.

Cantate Deo, psalmum dicite nomini ejus : * iter facite ei, qui ascendit super occasum : Dominus nomen illi.

Exultate in conspectu ejus : * turbabuntur a facie ejus, patris orphanorum, et iudicis viduarum.

Deus in loco sancto suo : * Deus, qui inhabitare facit unius moris in domo.

Qui educit victos in fortitudine, * similiter eos, qui exasperant, qui habitant in sepulchris.

Deus cum egredereris in conspectu populi tui, * cum pertransires in deserto :

Terra mota est, etenim cæli distillaverunt a facie Dei Sinai, * a facie Dei Israel.

Pluviam voluntariam segregabis Deus hereditati tuæ : * et infirmata est, tu vero perfecisti eam.

Animalia tua habitabunt in ea : * parasti in dulcedine tua pauperi, Deus.

Dominus dabit verbum evangelizantibus, * virtute multa.

Rex virtutum dilecti dile-

cti : * et speciei domus dividere spolia.

Si dormiatis inter medios eleros, penna columbae deargentata, * et posteriora dorsi ejus in pallore auri.

Domine discernit cælestis reges super eam, nive dealbabitur in Selmon : * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulatus, mons pinguis : * ut quid suspicamini montes coagulatos ?

Mons, in quo beneplacitum est Deo habitare in eo : * etenim Dominus habitabit in finem.

Currus Dei decem millibus multiplex, millia lætantium : * Dominus in eis in Sina in sancto.

Ascendisti in altum, cepisti captivitatem : * accepisti dona in hominibus :

Etenim non credentes, * inhabitare Deum Deum.

Benedictus Dominus die quotidie : * prosperum iter faciet nobis Deus salutarium nostrorum.

Deus noster, Deus salvos faciendi : * et Domini Domini exitus mortis.

Veritatem Deus confringet capita inimicorum suorum : * verticem capilli perambulantium in delictis suis.

Dixit Dominus : Ex Basan convertam, * convertam in profundum maris :

Ut intingat pes tuus in

sanguine : * lingua canum tuorum ex inimicis ab ipso.

Viderunt ingressus tuos Deus , * ingressus Dei mei : Regis mei qui est in sancto.

Travererunt principes conjuncti psallentibus , * in medio juvenularum tympanistriarum.

In ecclesiis benedicite Deo Dómino , * de fontibus Israel.

Ibi Bénéjamin adolescentulus , * in mentis excessu.

Principes Juda , duces eorum : * principes Zabulon , principes Népthali.

Manda Deus virtuti tue : * confirma hoc Deus , quod operatus es in nobis.

A templo tuo in Jerusalem , * tibi offerent reges munera.

Increpa feras arúndinis , congregatio taurorum in vaccis populorum : * ut excludant eos , qui probati sunt argento.

Dissipa gentes , quæ bella volunt : vénient legati ex Egypto : * Æthiopia præveniet manus ejus Deo.

Regna terræ , cantate Deo : * psallite Dómino :

Psallite Deo , qui ascendit super caelum cœli , * ad Orientem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtutis , date glóriam Deo super Israel , * magnificentia ejus , et virtus ejus in núbibus.

Mirabilis Deus in sanctis suis , Deus Israel ipse dabit virtutem , et fortitudinem plebi suæ , * benedicite Deus.

Añã. Benedicite Gentes Deum nostrum.

Per Annum . Deus vitam meam annuntiavi tibi . *R.* Posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

In Adventu . Egredietur Dóminus de loco sancto suo . *R.* Veniet ut salvet populum suum.

Pro uno Martyre . Magna est glória ejus in salutari tuo . *R.* Glóriam et magnum decorem impones super eum.

Pro pluribus Martyr . Justi autem in perpetuum vivent . *R.* Et apud Dium est merces eorum.

Pro Confess. Pontifice . Tu es sacerdos in æternum . *R.* Secundum ordinem Melchisedech.

Pro Conf. non Pont. . Lex Dei ejus in corde ipsius . *R.* Et non supplantabuntur gressus ejus.

Pro una Sancta . Elegit eam Deus , et præelegit eam . *R.* In tabernaculo suo habitare facit eam.

AD LAUDES ,

Añã. Amplius lava me Dómine ab injustitia mea.

Psalmus. Miserere . 60.

Añã. Te decet.

Psalmus. 64.

Te decet hymnus Deus in Sion : * et tibi redetur votum in Jerusalem.

Exaudi orationem meam : * ad te omnis caro veniet.

Verba iniquorum prevaluerunt super nos : * et impietatibus nostris tu propitiaberis.

Beatus , quem elegisti , et assumpsisti : * inhabitabit in atriiis tuis.

Replebimur in bonis domus tue : * sanctum est templum tuum , mirabile in equitate.

Exaudi nos Deus salutaris noster , * spes omnium finium terræ , et in mari longe.

Præparans montes in virtute tua , accinctus potentia : * qui conturbas profundum maris sonum fluctuum ejus.

Turbabuntur Gentes , et timebunt qui habitant terminos a signis tuis : * exitus matutini et vespere delectabis.

Visitasti terram , et inebriasti eam : * multiplicasti locupletare eam.

Lumen Dei repletum est aquis , parasti cibum illorum : * quoniam ita est præparatio ejus.

Rivos ejus inebria , multiplicata genimina ejus : * in stillicidiis ejus lætabitur germinans.

Benedices coronæ anni benignitatis tuæ : * et campi tui replebuntur ubertate.

Pinguëscent speciosa de-

sertri : * et exultatione colles accingentur.

Induti sunt arietes ovium , et valles abundabunt frumento : * clamabunt , etenim hymnum dicent.

Añã. Te decet hymnus Deus in Sion.

Añã. Labia mea laudabunt te in vita mea , Deus meus . *Psalm.* Deus Deus meus * ad te , ut 49.

Añã. Dóminus judicabit .

Cant. Annæ. 1. *Reg.* 2.

EXULTAVIT cor meum in Dómino , * et exaltatum est cornu meum in Deo meo :

Dilatatum est os meum super inimicos meos : * quia lætata sum in salutari tuo.

Non est sanctus , ut est Dóminus : neque enim est alius extra te , * et non est fortis sicut Deus noster.

Nolite multiplicare loqui sublimia , * gloriantes :

Recedant vetera de ore vestro : quia Deus scientiarum Dóminus est , * et ipsi præparantur cogitationes.

Arcus fortium superatus est , * et infirmi accincti sunt robore.

Repleti prius , pro panibus se locaverunt : * et famelici saturati sunt.

Donec steriliis peperit plurimos : * et quæ multos habebat filios , infirmata est.

Dóminus mortificat et vivificat, * deducit ad inferos et reducit.

Dóminus pauperem facit, et dicit, * humiliat, et sublevat.

Súscitat de pulvere egenum, * et de stercore elevat pauperem :

Ut sedeat cum principibus, * et sólium glóriæ teneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * et pósuit super eos orbem.

Pedes sanctorum suorum servábit, et impij in tenebris concitescunt : * quia non in fortitudine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus : * et super ipsos in cælis tonábit :

Dóminus judicabit fines terræ, et dabit impérium regi suo, * et sublimábit cornu Christi sui.

Añá. Dóminus judicábit fines terræ.

Añá. Cæli cælórum laudáte Deum. **Psalmus.** Laudáte Dóminum de cælis, ut 20.

Capitulum. Rom. 15. d.
Nox præcessit, dies autem appropinquávit : abjiciamus ergo ópera tenebrarum, et induámur arma lucis : sicut in die honeste ambulémus.

Hymnus.

Nox, et tenebræ, et núbila,
Confúsa mundi, et túbida :

Lux intrat : albescit populus :

Christus venit : discédite.

Caligo terræ scinditur

Percussis solis spiculo,

Rebúsque jam color redit,

Vultu niténtis síderis.

Te Christe, solum nóvimus :

Te mente pura, et simplici,

Flendo, et canéndo, quæsumus,

Inténde nostris sénsibus.

Sunt multa fucis illita,

Quæ luce purgéntur tua :

Tu vera lux cælestium.

Vultu seréno illúmína.

Deo Patri sit glória,

Ejusque soli Filio,

Cum Spirítu Paráclito,

Nunc, et per omne sæculum, Amen.

¶. Repléti sumus mane misericórdia tua. **¶.** Exultávimus, et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Añá.
De manu ómnium qui odérunt nos, libera nos Dómine.

Preces quando dicuntur, habentur 65.

FERIA QUINTA.

Ad Matutinum Invitat.

Dóminum, qui fecit nos, * Venite adoremus.

Psalmus. Venite, exultemus. 2.

Hymnus.

Nox atra rerum contégit
Terra colóres ómnium :
Nos confiténtes póscimus

Te juste judex córdium :

Ut auferas piacula,

Sordésque mentis abluas :

Dónesque, Christe, grátiam,

Ut arceantur crimina.

Mens ecce torpet impia,

Quam culpa mordet nóxia ;

Obscúra gestit tollere,

Et te, Redémptor, quærere.

Repélle tu caliginem

Intrinsecus quam máxime :

Ut in beáto gaudeat

Se collocári lúmíne.

Præsta, Pater piíssime,

Patrîque compar Unice

Cum Spirítu Paráclito

Regnans per omne sæculum, Amen.

Añá. Dómine Deus.

Psalmus 68.

SALVUM me fac Deus ; * quóniam intráverunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infixus sum in limo profúndi : * et non est substantia.

Veni in altitúdinem maris : * et tempésta demérsit me.

Laborávi clamans, rauce factæ sunt fauces meæ :

* defecerunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capillis capitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáli sunt qui persecuti sunt me inimici mei in júste : * quæ non rapui, tunc exolvébam.

Deus tu scis insipientiam meam : * et delicta mea a te non sunt abscondita.

Non erubescant in me, qui expectant te Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundantur super me, * qui quærunt te, Deus Israel.

Quóniam propter te sustinui oppróbrium : * operuit confúso faciè meam.

Extraneus factus sum frátribus meis, * et peregrinus filiis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me : * et oppróbria exprobrántium tibi ceciderunt super me.

Et operui in jejunio ánimam meam : * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestimentum meum cilicium : * et factus sum illis in parabolam.

Adversum me loquebantur qui sedebant in porta : * et in me psallébant qui bibébant vinum.

Igo vero orationem meam ad te Dómine : * tempus beneplácti Deus.

In multitudine misericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritate salutis tuæ :

Fripe me de luto, ut non infigar : * libera me ab iis, qui odérunt me, et de profundis aquarum.

Non me demérgat tempésta aquæ, neque absorbéat me profúndum : * neque urgeat super me pítens os suum.

Exáudi me Dñe, quóniam

benigna est misericórdia tua: * secundum multitudinem miserationum tuarum respice in me.

Et ne avertas faciem tuam a pereo tuo: * quoniam tribulor, velociter exaudi me.

Intende animam meam, et libera eam: * propter inimicos meos eripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusiónem meam, * et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tribulant me: * impropérium expectávit cor meum, et misériam.

Et sustinui qui simul contristarétur, et non fuit: * et qui consolaretur, et non invéni.

Et dederunt in escam meam fel: * et in siti mea potaverunt me acéto.

Fiat mensa eorum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes, et in scándalum.

Obscurentur oculi eorum ne videant: * et dorsum eorum semper incruentia.

Effúnde super eos iram tuam: * et furor irae tuae comprehédat eos.

Fiat habitatio eorum deserta: * et in tabernaculis eorum non sit qui inhábitet.

Quoniam quem tu percussisti persecuti sunt: * et super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

Appone iniquitatem super iniquitatem eorum: * et non intrent in justitiam tuam.

Deleantur de libro vivéntium: * et cum justis non scribantur.

Ego sum pauper et dolens: * salus tua Deus suscepit me.

Laudabo nomen Dei cum cántico: * et magnificabo eum in laude:

Et placebit Deo super vitulum novellum: * cornua producéntem et úngulas.

Videant pauperes, et læténtur: * quærite Deum, et vivet anima vestra:

Quoniam exaudivit pauperes Dóminus: * et victos suos non despexit.

Laudent illum cœli et terra, * mare, et omnia reptilia in eis.

Quoniam Deus salvam faciet Sion: * et edificabuntur civitates Juda.

Et inhabitabunt ibi, * et hereditate acquirent eam.

Et semen servorum ejus possidebit eam: * et qui diligunt nomen ejus, habitabunt in ea.

Psalmus 69.

Deus in adiutorium meum intende: * Dómine adjuvandum me festína.

Confundántur, et revertántur, * qui quarunt animam meam:

Avertántur retrórsus, * et erubescant, * qui volunt mihi mala:

Avertántur statim erubescéntes: * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent et læténtur in te omnes qui quarant te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui diligunt salutare tuum.

Ego vero egenus, et pauper sum: * Deus adjuva me.

Adiutor meus, et liberátor meus es tu: * Dómine ne moréris.

Aña. Dómine Deus in adiutorium meum intende.

Aña. Esto mihi.

Psalmus 70.

In te Dómine sperávi, non confundar in aeternum: * in justitia tua libera me, et eripe me.

Inclina ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectorem, et in locum munitionum: * ut salvum me facias.

Quoniam firmamentum meum, * et refugium meum es tu.

Deus meus eripe me de manu peccatoris, * et de manu contra legem agentis et iniqui:

Quoniam tu es patientia mea Dómine: * Dómine spes mea a juventute mea.

In te confirmátus sum ex útero: * de ventre matris meae tu es protector meus.

In te cantatio mea semper: * tamquam prodigium factus sum multis: et tu adiutor fortis.

Repletur os meum laude, ut cantem glóriam tuam: * tota die magnitudinem tuam.

Ne proicias me in tempore senectutis: * cum defecerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixerunt inimici mei mihi: * et qui custodiébant animam meam, consilium fecerunt in unum.

Dicéntes: Deus dereliquit eum, persequimini, et comprehendite eum: * quia non est qui eripiat.

Deus ne elongeris a me: * Deus meus in auxilium meum respice.

Confundántur, et deficiant detrahéntes animam meam: * operántur confusióem, et pudóre qui querunt mala mihi.

Ego autem semper sperabo: * et adiciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit justitiam tuam: * tota die salutare tuum.

Quoniam non cognovi litteratúram, introibo in poténtias Dómini: * Dómine memorabor justitiae tuae solus.

Deus docuisti me a juventute mea: * et usque nunc pronuntiabo mirabilia tua.

Ut usque in senectam et senium: * Deus ne derelinquas me.

PARS HIEMALIS.